

Høringsnotat

15.03.2019
Saksnr. 18/5790

Endringer i byggteknisk forskrift (forskrift av 19. juni 2017 nr. 840)

Brannsikkerhet og avstandskrav på campingplasser Endringer i TEK17 § 11-6

Høringsfrist 03.05.2019

Direktoratet for byggkvalitet

1. INNLEDNING	3
1.1. Generelt	3
1.2. Bakgrunn for endringsforslaget	3
1.3. Avgrensning av høringsforslaget	3
2. HOVEDINNHALDET I HØRINGSFORSLAGET	3
3. FORSLAG TIL ENDRINGER I TEK17 § 11-6	4
4. MERKNADER TIL FORSLAGET	5
4.1. Campingenhet	5
4.2. Arealbegrensning	5
4.3. Høydebegrensning	6
4.4. Avstandskrav	6
5. ØKONOMISKE OG ADMINISTRATIVE KONSEKVENSER	8
5.1. Innledning	8
5.2. Arealbruk	8
5.3. Forutsigbarhet og likebehandling	8
5.4. Oppsummering	9
6. FORSLAG TIL ENDRINGSFORSKRIFT	10

1. INNLEDNING

1.1. Generelt

På oppdrag fra Kommunal- og moderniseringsdepartementet (KMD) sender Direktoratet for byggkvalitet (DiBK) på høring forslag om endringer i byggt teknisk forskrift (TEK17) § 11-6 *Tiltak mot brannspredning mellom byggverk*. Endringene gjelder nye krav til avstand mellom campingenheter for å ivareta brannsikkerhet på campingplasser. Høringsfristen er 03.05.2019.

1.2. Bakgrunn for endringsforslaget

Tilbakemeldinger fra aktører i campingnæringen, tilsynsmyndigheter og kommuner m.fl. viser at det er behov for enklere og tydeligere regelverk for brannsikkerhet på campingplasser. Det oppleves som uklart hvilke avstandskrav som gjelder, og regelverket blir praktisert forskjellig i kommunene. Begrepet campingenhet har også blitt tolket ulikt. Det gjør det krevende for både bygningsmyndighetene og det kommunale branntilsynet å sikre ensartet praktisering av regelverket. Ulik fortolking gir varierende sikkerhetsnivå på norske campingplasser. Utviklingen mot mer permanente byggverk på campingplasser forsterker behovet for klare avstandsregler. Tydelige avstandsregler og begreper som i større grad tilrettelegger for likebehandling, vil også gi bedre forutsetninger for campingnæringen.

Våren 2015 ble det satt ned en faglig bredt sammensatt gruppe (konsensusgruppen) på oppdrag fra direktoratet. Gruppen bestod av aktører fra campingnæringen¹, interesseorganisasjoner² og relevante myndigheter³. Gruppens anbefalinger er nedfelt i en rapport av 27.11.15 *Rapport fra konsensusgruppen for etablering av revidert regelverk vedrørende brannvern på campingplasser*. Høringsforslaget bygger i det vesentlige på rapportens anbefalinger om avstand mellom campingenheter for å ivareta nødvendig og tilstrekkelig brannsikkerhet.

1.3. Avgrensning av høringsforslaget

Dette høringsnotatet gjelder avstand mellom campingenheter på campingplasser. Forslaget er dermed avgrenset til TEK17 § 11-6 om tiltak mot brannspredning mellom byggverk, som foreslås utvidet med et nytt syvende ledd. Øvrige bestemmelser i TEK17 er ikke på høring. Høringen innebærer ingen endring av byggesaksforskriften (SAK10) § 4-2 bokstav c om unntak fra søknadsplikt for campingvogn.

Direktoratet er kjent med at det er flere utfordringer knyttet til campingplasser som berører andre fagfelt enn brannsikkerhet og avstandskrav. Høringen tar ikke for seg i hvilken grad andre byggt tekniske krav er hensiktsmessige for campingenheter. Dette vil kreve større konsekvensutredninger innenfor de enkelte fagområdene. Imidlertid vil permanente byggverk på campingplasser kunne anses som fritidsboliger. For fritidsboliger gjelder ikke alle krav i byggt teknisk forskrift, jf. TEK17 § 1-2 annet ledd. Dette har betydning for hvilket kravsnivå som gjelder for campingenheter på campingplasser. Kravene i TEK17 gjelder for øvrig ikke fullt ut for campingenheter som kun står plassert midlertidig, dvs. inntil 2 år, jf. TEK17 § 1-2 fjerde og femte ledd.

2. HOVEDINNHALDET I HØRINGSFORSLAGET

Denne høringen tar sikte på å løse problemstillinger knyttet til faren for brannspredning på campingplasser regulert til campingformål. Regelverket skal ivareta forsvarlig brannsikkerhet ved tilstrekkelig tid til rømning og redning, samt bidra til forutsigbarhet og likebehandling. Formålet er å

¹ Norsk Bobil og Caravan Club, Stolpestad Camping, Brunvall Gård

² Norsk Brannvernforening, Finans Norge, NHO Reiseliv

³ Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap (DSB), Direktoratet for byggkvalitet (DiBK), Larvik Brannvesen

få et mer presist regelverk for brannsikkerhet på campingplasser som er lettere å praktisere for brukere og myndigheter.

Direktoratet foreslår å innføre et nytt krav om avstand på 4,00 m mellom campingenheter på campingplasser. Avstandskravet forutsetter at arealet på campingenheten ikke overstiger 75 m², og at campingenheten ikke på noe punkt er høyere enn 3,50 m. Forslaget innebærer en lemping av avstandskravet i § 11-6 annet ledd på 8,0 m for spikertelt⁴ mv. Høringsforslaget er samtidig en skjerping av preakseptert ytelse i veiledningen på 3,0 m for campingvogn mv. med tilhørende fortelt.

Ved å forskriftsfeste en tydelig avstandsregel på 4,00 m som ikke åpner for vanskelige grensesnitt og ulik fortolkning, vil regelverket for campingplasser forbedres og forenkles. Tilbakemeldinger tyder på at kravet om 8,0 m i varierende grad er fulgt. Med utgangspunkt i dagens varierende praktisering mener direktoratet at høringsforslaget totalt sett vil bidra til å bedre brannsikkerheten på norske campingplasser.

For at regelverket skal fungere etter intensjonen, er det viktig å tydeliggjøre i forskriften hva begrepet campingenhet omfatter. Begrepet er i høringsforslaget gitt en videre betydning enn det som fremgår av dagens veiledning til TEK17, ved at spikertelt og alle typer terrasser er omfattet. Forskriftsforslaget innebærer en forenkling av regelverket ved at en rekke utfordrende grensesnitt ikke lenger vil være nødvendig å vurdere.

Forøvrig viser vi til gjeldende preaksepterte ytelse nr. 2 til TEK17 § 11-6 tredje ledd om størrelse på parseller på campingplasser og avstanden mellom disse. I følge ytelsen må campingplasser deles opp i parseller med grunnareal maksimalt 1200 m². Mellom parsellene må det være avstand minimum 8,0 meter. Hensikten er å hindre brannspredning og sikre tilgjengelighet for brannvesenet.

Det tas sikte på å forskriftsfeste krav til størrelse på og avstand mellom parseller på campingplasser. Dette vil etter planen sendes på høring i løpet av 2020. Et forskriftskrav vil innebære en ytterligere tydeliggjøring av regelverket. Direktoratet ønsker innspill fra høringsinstansene på forslag om å forskriftsfeste krav til parsellinndeling.

Det forventes at forskriftsendringen trer i kraft 01.07.2019.

3. FORSLAG TIL ENDRINGER I TEK17 § 11-6

Direktoratet foreslår et nytt syvende ledd i TEK17 § 11-6, som skal lyde:

(7) For campingplass regulert til campingformål gjelder følgende:

- a) Mellom campingenheter kan avstanden i annet ledd reduseres til minimum 4,00 m dersom det totale arealet for hver campingenhet ikke overstiger 75 m² og campingenheten ikke på noe punkt overstiger en høyde på 3,50 m over bakken. I en campingenhet inngår campingvogn, bobil, villavogn, husvogn, telt, fortelt, spikertelt, terrasse, levegg og lignende byggverk.*
- b) Avstanden måles fra ytterpunkt til ytterpunkt på campingenheten. Kapittel 5 og 6 kommer ikke til anvendelse ved beregning av areal, høyde og avstand for campingenheter, men gjelder ved beregning av avstand til nabogrense.*

⁴ Med spikertelt menes byggverk som er forbundet med eller som helt eller delvis omslutter campingvogner, bobiler mv.

4. MERKNADER TIL FORSLAGET

4.1. Campingenhet

Direktoratet foreslår å forskriftsfeste at ny avstandsbestemmelse knyttes til avstanden mellom *campingenheter* på campingplasser. Begrepet *campingenhet* er i dag benyttet i veiledning til TEK17, men foreslås nå regulert i § 11-6 nytt syvende ledd bokstav a.

I høringen foreslås det at begrepet *campingenhet* skal omfatte *campingvogn, bobil, villavogn, husvogn, telt, fortelt, spikertelt, alle typer terrasser, leegger og andre byggverk*. Dette innebærer en utvidelse av begrepet sammenlignet med dagens definisjon i veiledningen til TEK17. Her er verken spikertelt eller terrasser flatt på mark omfattet.

I tillegg til spikertelt vil alle typer telt være omfattet, uavhengig av materialbruk. Telt kan være laget av teltduk, aluminium, glassfiber, plast mv. Både isolerte og uisolerte telt omfattes. Det har heller ingen betydning om teltet eller byggverket er enkelt å demontere eller flytte. Tilsvarende er det ikke avgjørende om innretningene er midlertidige eller permanente. I dagens regelverk er dette vanskelige problemstillinger som har bidratt til ulik fortolkning og praktisering av regelverket. I høringsforslaget er ikke disse grensesnittene lenger aktuelle, og høringsforslaget innebærer derfor en forenkling av regelverket.

Alle typer terrasser og plattinger vil inngå som del av *campingenheten*, uavhengig av areal og høyde over bakken. Det samme gjelder for rekkverk, leegger ol. Dette innebærer en forenkling siden det ikke lenger er nødvendig å ta stilling til høyden over bakken.

Bil som ikke er beregnet for overnatting, inngår ikke i begrepet *campingenhet*.

Forslaget om å forskriftsfeste begrepet *campingenhet* i TEK17 får ingen betydning for forståelsen av SAK10 § 4-2 bokstav c, som regulerer unntak fra søknadsplikt. Unntaket i § 4-2 bokstav c gjelder fortsatt kun for campingvogn med uisolert fortelt (enkelt fortelt av duk) på campingplass. Det innebærer at plassering/oppføring av spikertelt ol. fremdeles vil være søknadspliktig.

Krav om røykvarslere

Det følger av TEK17 § 11-12 at byggverk skal ha utstyr for å oppdage brann tidlig slik at nødvendig rømningstid reduseres. I *campingenheter* kan det brukes optiske røykvarslere i stedet for brannvarslingsanlegg siden rømningsforholdene er særlig enkle og oversiktlige. Røykvarslere skal være tilknyttet strømforsyningen og ha batteri som reserveløsning. I branncelle med behov for flere røykvarslere, skal varslerne være seriekoblet. Dersom det ikke er strømforsyning, kan det benyttes batteridrevne røykvarslere.

Campingenheter må også ha håndslukkeapparat eller egnet brannslange, jf. preakseptert ytelse nr. 2 til TEK17 § 11-16 annet ledd.

4.2. Arealbegrensning

Den nye avstandsbestemmelsen setter som vilkår at *campingenheten* ikke overskrider 75 m². Dette innebærer at de enkelte innretningene i en *campingenhet* ikke samlet kan legge beslag på et større areal enn 75 m². Arealbegrensningen er basert på en brannfaglig vurdering av faren for brannspredning, herunder konsensusgruppens rapport av 27.11.15. Arealet er også i samsvar med størrelsen på alminnelige *campingenheter* på norske campingplasser i dag.

Arealbegrensningen tar utgangspunkt i det totale arealet av en *campingenhet*. Direktoratet foreslår å ikke regulere arealbegrensningen ved bruk av arealbegrepene bebygd areal (BYA) og bruksareal (BRA) i TEK17. Disse begrepene vil ikke fange opp alle typer innretninger som kan inngå i *campingenheter*. Ved å forskriftsfeste at vilkåret gjelder det totale arealet, innebærer det at målereglene i TEK17 kapittel 5 og 6 ikke gjelder ved beregning av arealet.

Som nevnt i pkt. 4.1. skal alle typer terrasser og plattinger uavhengig av høyde over bakken, inngå i campingenheten og dermed arealet på 75 m². Bil som ikke er beregnet for overnatting, kan plasseres utenfor dette arealet, dvs. mellom campingenhetene.

4.3. Høydebegrensning

Høringsforslaget setter som vilkår for redusert avstand at campingenhetene ikke på noe punkt overstiger en høyde på 3,50 m. Høyden skal måles som største høyde fra bakken og ikke fra gjennomsnittlig terrengnivå.

Høyden må vurderes ut fra de enkelte byggverkene og innretningene som inngår i campingenheten. Største tillatte høyde på campingvogn og andre innretninger innenfor en campingenhet kan maksimalt være 3,50 m over bakken. Høydebegrensningen er satt for å unngå at campingenheten inneholder byggverk med flere etasjer.

Vilkåret er begrunnet i hensynet til brannsikkerhet, herunder rømning, brannenergi og faren for brannspredning. Hensikten med høydebegrensningen er å unngå utforming som kan medføre økt personrisiko, blant annet ved at rømning blir vanskeliggjort. Samtidig er begrensningen satt tilstrekkelig høyt til at en alminnelig bil eller campingvogn kan inngå i campingenheten.

Innretninger som inngår i en campingenhet vil normalt verken ha møne eller gesims, f.eks. campingvogn, bil, rekkverk eller levegg. Det er derfor ikke hensiktsmessig å bruke disse begrepene som utgangspunkt for beregning av vilkåret om høydebegrensning. Direktoratet foreslår derfor at det avgjørende skal være den maksimale høyden på det som befinner seg innenfor campingenheten. Dette medfører at TEK17 § 6-2 om høyde ikke gjelder.

Forholdet til plan

Høringsforslaget om en høydebegrensning på 3,50 m påvirker ikke kommunens adgang til å sette høydebegrensninger i plan. Der planen har lavere høydebegrensning, er dette bestemmende for hva som kan plasseres på campingplassen. Siden det foreslåtte vilkåret om maksimal høyde i slike tilfeller vil være oppfylt, vil høringsforslaget om avstandskrav på 4 m mellom campingenhetene komme til anvendelse.

Der plan åpner for større høyder enn 3,50 m, vil campingplasser med høyere campingenheter ikke oppfylle vilkåret og bestemmelsen i høringsforslaget om redusert avstand kan ikke påberopes. Avstanden mellom enhetene må i slike tilfeller følge hovedregelen i TEK17 § 11-6 annet ledd om 8,0 m.

4.4. Avstandskrav

Direktoratet foreslår en ny avstandsbestemmelse i § 11-6 nytt syvende ledd. Forslaget går ut på at det minimum skal være 4,0 m mellom campingenheter på campingplasser. En campingenhet kan bestå av forskjellige innretninger og byggverk, og beregningen av avstand må ta utgangspunkt i det aller ytterste punktet på campingenheten. Der det er utkragede eller utstikkende bygningsdeler, innretninger, terrasser el., skal avstanden måles fra disse. Det vesentlige er at den reelle avstanden mellom campingenheter ikke blir mindre enn 4,0 m fri bredde.

Beregningsregelen i TEK17 § 6-3 gjelder ikke siden bestemmelsen er lite egnet til å beregne avstand mellom campingenheter. Campingenheter består av ulike deler som ikke nødvendigvis har et fasadeliv (f.eks. terrasse). Dersom en campingenhet består av campingvogn, fortelt og terrasse, skal avstanden måles fra ytterste punktet på terrassen hvis terrassen avslutter campingenheten. Ytterste punkt vil også kunne være gassflasker og andre innretninger montert på utsiden av en campingvogn, bil eller lignende dersom dette utgjør ytterkant av campingenheten.

TEK17 § 6-3 gjelder ved beregning av avstand til nabogrense.

Høringsforslaget innebærer en vesentlig lemping av gjeldende avstandskrav i TEK17 § 11-6 annet ledd på 8,0 m mellom lave byggverk som spikertelt, villavogner og lignende. Høringsforslaget

innebærer samtidig en skjerping av preakseptert ytelse for campingenheter som kun inneholder campingvogn med fortelt, terrasse mv. Ytelsen står i veiledning til TEK17 § 11-6 annet ledd og angir en minsteavstand på 3,0 m for campingvogn, bobil og lignende med tilhørende fortelt.

I en rapport fra SP Fire Research AS (2016) er det foretatt en brannfaglig vurdering av konsekvensene av ulike avstander mellom campingenheter på campingplasser i Norge. Rapporten er bestilt av DiBK og DSB på oppdrag fra Kommunal- og moderniseringsdepartementet, og tar utgangspunkt i TEK17 § 11-6 med veiledning.

Rapporten har vurdert muligheter for brannspredning ved varmestråling og antennelse av tilstøtende enheter. Det er beregnet avstander for å unngå brannspredning. Rapporten beregner også tid for antennelse for forskjellige avstandsparametere, og påvirkning av eksterne faktorer som bl.a. vindkrefter, varmestråling ved ulike avstander, brannutvikling og konstruksjoner, og sårbarhet og følsomhet.

Formålet med avstandskrav er å begrense og forsinke brannspredningen slik at personer nær brannen rekker å rømme, samt å lette slokkeinnsatsen. I følge rapporten er det gjennomført beregninger som viser hvilken teoretisk avstand som er nødvendig for å unngå antennelse av en tilstøtende enhet på grunn av strålevarme. I tillegg er det beregnet tid til antennelse i de tilfeller hvor antennelse ikke kan unngås. Rapporten påpeker at variasjonene som oppstår når man forandrer ulike parametere (vind, type og mengde brennbart materiale, geometrier mv.), gjør det vanskelig å anbefale en optimal avstand mellom ulike typer av campingenheter. Imidlertid vil tilgjengelig tid til rømning øke med avstanden.

Dagens regelverk har et avstandskrav på 8,0 m mellom byggverk. Avhengig av forhold som materialbruk og vindstyrke, vil 8,0 m i en del tilfeller være tilstrekkelig til at en brann ikke sprer seg til naboenheten. Ved ugunstige forhold der syntetiske tekstiler utsettes for høy varmestråling, vil en avstand på 8,0 m gi om lag 6 minutter lengre tid til antennelse enn en avstand på 4,0 m. Tilgjengelig tid til rømning kan da antas å øke med minst samme antall minutter. Når det gjelder den preaksepterte ytelsen på 3,0 m vil forslaget om 4,0 m kunne gi mer tid til å rømme ved brann i tilstøtende campingenhet (anslagsvis 1-2 minutter).

En økning av avstanden fra 3,0 m til 4,0 m mellom campingenheter vil i utgangspunktet redusere risikoen for brannspredning. En slik økning gjør at det skal mer vind til før brann sprer seg fra en campingenhet til nabocampingenheten. En lemping av avstandskravet fra 8,0 m til 4,0 m vil åpenbart ha motsatt virkning der denne avstanden er praktisert.

Vind er en faktor som i stor grad påvirker en brann og avhengig av vindforholdene vil en avstand på 4,0 m kunne være for kort for å hindre spredning av brann. Et eksempel er storbrannen i Lærdal (2014), hvor brannen på grunn av sterk vind antente bygninger 400 m fra der den startet. En avstand på 8,0 m vil derfor heller ikke være tilstrekkelig dersom vindforholdene er ugunstige.

Sett i sammenheng med antallet sesongplasser på campingplassene, er brann på campingplasser relativt sjeldent forekommende, jf. rapporten fra Oslo Economics.

Rapporten fra Oslo Economics viser at brann på campingplasser svært sjelden sprer seg til andre campingenheter. I noen få tilfeller er det én eller to enheter som har blitt rammet i tillegg til campingenheten der brannen oppstod. I tilfellene med brannspredning har det ikke gått menneskeliv tapt. Basert på denne erfaringen er risikoen for spredning av brann på campingplass svært lav allerede med dagens praktisering av regelverket. Dette innebærer ikke at en storbrann på campingplasser er utenkelig, men at det foreligger liten sannsynlighet for dette.

En økning av avstanden fra 3,0 til 4,00 m antas ikke å ha vesentlig betydning for materielle skader eller skader på mennesker. Direktoratet kan imidlertid ikke se bort fra at høringsforslaget kan gi en økning i antallet tilfeller av brannspredning der avstandskravet på 8,0 m mellom byggverk er praktisert.

Høringsforslaget sammenfaller med anbefalingen fra den tverrfaglige konsensusgruppen, som har konkludert med at en avstand på 4,00 m er forsvarlig basert på kunnskap om tidligere gjennomførte brannforsøk og erfaring fra faktiske branner. Samme avstandskrav er også anbefalt av sammenslutningen for de europeiske brannvernforeningene, The Confederation of Fire Protection Association Europe (CFPA Europe)⁵.

5. ØKONOMISKE OG ADMINISTRATIVE KONSEKVENSER

5.1. Innledning

Den foreslåtte regelendringen om avstand mellom campingenheter på campingplasser innebærer en lemping av dagens krav om 8,0 m mellom byggverk og en skjerping i forhold til den preaksepterte ytelsen på 3,0 m mellom campingvogn med fortelt.

Direktoratets vurderinger av de økonomiske og administrative konsekvensene av høringsforslaget er delvis basert på en rapport fra Oslo Economics AS (2017). Rapporten er utarbeidet på oppdrag fra DiBK og gir en forenklet samfunnsøkonomisk vurdering av konsekvensene av en endring av avstanden fra 3,0 m til 4,00 m mellom campingenheter på campingplasser. Rapporten vurderer ikke konsekvensene av at gjeldende avstandskrav på 8,0 m mellom byggverk foreslås redusert til 4 m.

I tillegg er vurderingene basert på den branntekniske rapporten om campingplasser utarbeidet av SP Fire Research AS (2016). Rapporten tar for seg konsekvensene av ulike avstandskrav hvor både avstander på 3, 4, 6 og 8 m er vurdert.

Endringene i avstandsreglene vil medføre kostnads- og nyttevirkninger. Formålet med avstandsreglene er brannsikkerhet. Høringsforslaget har også konsekvenser for campingplasseiere med hensyn til arealbruk avhengig av hvordan avstandskravene er praktisert. Ønsket om et enhetlig regelverk for campingenheter som ivaretar forutsigbarhet og likebehandling, er også et viktig formål med endringsforslaget. I tillegg kommer nytten campingvogneiere kan oppleve ved at det blir større avstand mellom enhetene og følelsen av at plassen som disponeres har økt i størrelse. Dette er relevant der en avstand på 3,0 m er lagt til grunn på campingplasser, men ikke dersom det er praktisert en avstand på 8,0 m mellom byggverk i samsvar med § 11-6 annet ledd.

5.2. Arealbruk

Kostnadene til arealbruk for campingplasseiere ved at avstanden øker fra 3,0 til 4,00 m, er i følge rapporten fra Oslo Economics betydelige. For campingplassbrukere vil det imidlertid være en nyttevirkning at plassen som disponeres, føles større.

Høringsforslaget innebærer samtidig en reduksjon i arealbruk ved at avstandskravet for byggverk endres fra 8,0 til 4,00 m. Høringsforslaget vil kunne øke nyttevirkningen for campingplasseier som får plass til flere enheter. Leietakere kan potensielt oppleve at de får mindre areal til rådighet rundt campingenheten, og forslaget kan dermed oppleves som en ulempe. Det må imidlertid tas i betraktning at kravet om 8,0 m i varierende grad praktiseres på campingplasser.

5.3. Forutsigbarhet og likebehandling

Begrepet *campingenheter* er tolket ulikt, noe som igjen har ført til ulik praktisering av avstandsreglene i kommunene og på campingplassene. Det har dermed blitt mer utfordrende for det kommunale branntilsynet å påse at regelverket følges, og det har også vært en risiko for at branntilsynet i én kommune stiller andre krav enn branntilsynet i en annen kommune.

⁵ CFPA-E Guideline No 20:2012 F Fire safety in camping sites

Tydelige regler som fremmer likebehandling vil kunne bidra til like konkurranseforhold for campingplasser. Det er viktig at regelverket praktiseres likt i hele landet. Det gir forutsigbarhet for campingplassiere som skal utvikle plassen sin.

Direktoratet vurderer at nyttevirkingen av forutsigbarhet og likebehandling for brukere og myndigheter bør tillegges stor vekt. Dette støttes av bransjen, som har etterlyst et regelverk uten uklare definisjoner og tolkningsrom. Den foreslåtte regelendringen vil være et skritt i retning av et klarere regelverk som kan praktiseres likt i hele landet.

5.4. Oppsummering

Når det gjelder brannsikkerhet innebærer forslaget både fordeler og ulemper avhengig av om man ser det i forhold til gjeldende krav om 8,0 m eller den preaksepterte avstanden på 3,0 m. Tilsvarende gjelder for nytte- og kostnadsvirkninger for campingplassiere og -bruker. I tillegg vil konsekvensene i betydelig grad være påvirket av i hvilken grad avstandskravene har vært fulgt. Videre vil lav forekomst av brann, ut fra dagens praktisering av regelverket, tilsi at konsekvensene av høringsforslaget uansett vil kunne være beskjedne.

Det er viktig med regler som gir forutsigbarhet og likebehandling. Etter en helhetsvurdering mener direktoratet at hensynet til likebehandling og forutsigbarhet bør tillegges betydelig vekt. Denne virkningen er vesentlig og vil oppveie eventuelle ulemper. Vi anser derfor at den foreslåtte regelendringen kan forsvares i et samfunnsøkonomisk perspektiv.

6. FORSLAG TIL ENDRINGSFORSKRIFT

Forskrift om endring i forskrift om tekniske krav til byggverk (byggteknisk forskrift)

Fastsatt av Kommunal- og moderniseringsdepartementet xx.xx.2019 med hjemmel i lov 27. juni 2008 nr. 71 om planlegging og byggesaksbehandling (plan- og bygningsloven) § 29-5.

I

I forskrift 19. juni 2017 nr. 840 om tekniske krav til byggverk gjøres følgende endringer:

§ 11-6 nytt sjuende ledd skal lyde:

(7) For campingplass regulert til campingformål gjelder følgende:

- a) Mellom campingenheter kan avstanden i annet ledd reduseres til minimum 4,00 m dersom det totale arealet for hver campingenhet ikke overstiger 75 m² og campingenhetene ikke på noe punkt overstiger en høyde på 3,50 m over bakken. I en campingenhet inngår campingvogn, bobil, villavogn, husvogn, telt, fortelt, spikertelt, terrasse, levegg og lignende byggverk.*
- b) Avstanden måles fra ytterpunkt til ytterpunkt på campingenhetene. Kapittel 5 og 6 kommer ikke til anvendelse ved beregning av areal, høyde og avstand for campingenheter, men gjelder ved beregning av avstand til nabogrense.*

II

Endringen trer i kraft 01.07.2019.